

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. Nr. 215.

Anden Sæssion.

72de Møde.

Mandagen den 3die Februar.

(Fortsat)

Ordføreren (fortsat): Det kan gjerne være muligt; Udvalget har holdt sig til Chefens Forslag, da man ikke vidste noget Bæsfentligt at indvende derimod. Med Hensyn til Avancement har Chefen ligeledes foreslaaet, at Ancienniteten skulde stedse følges ved Avancement til Premierlieutenant og derefter ogsaa i Regelen ved senere Avancements, men dog saaledes, at Chefen maatte have det i sin Magt at gjøre Modforestillinger mod, at Ancienniteten følges i de enkelte Tilfælde; men da skulde han sydestgjørende motivere en saadan Afvigelse. Man har rigtignok ogsaa hørt ytre, at Ancienniteten ikke skulde gjøres til Hovedsag eller Hovedregel ved Besættelsen af Capitains- og Stabsofficerposter; men Udvalget har troet ogsaa med Hensyn hertil at maatte henholde sig til Chefen. Det er derfor slet ikke sagt, at Ancienniteten stedse kommer til at gjøre Udslaget ved Besættelsen af Capitains- og Stabsofficerposter; men det synes ikke at hindre Noget, at Ancienniteten fastholdes og i Regelen skal følges, naar blot Chefens Ret til at gjøre Modforestilling er forbeholdt, saaledes som Udvalget ogsaa har indstillet.

Justitsministeren: Jeg kan i det Bæsfentlige heller ikke have Noget at erindre mod den Regel, det ærede Udvalg har foreslaaet at skulle optages i Loven med Hensyn til Valgmaanden. Det er iøvrigt en ganske uinefsaldende Banffelighed, der møder, ved at forene Valgsystemet med en Bestemmelse om, at Officereerne skulle underkaste sig Examen. Det ligge nemlig ganske nær, at Valget til Officerer let kunde falde paa saadanne Medlemmer af

Corpsen, og navnlig paa saadanne Underofficereer, som ikke vare tilbøielige til at underkaste sig en Examen, eller ikke kunde underkaste sig den, og man vilde da ikke have Noget at indstille til Udnævnelse til Officereer. Magtet den Methode, det ærede Udvalg har foreslaaet, ikke giver nogen særdeles Anledning til at vente et saadant Resultat, saa har det dog været anset rettest, i Loven ikke at optage nogen anden Regel end en saadan, som man kunde være vis paa, under alle Omstændigheder, at kunne gennemføres. Det er ganske vist, at Lovens Fordring vilde fyldestgøres, naar der alene skeete Valg paa Underofficereer saaledes, at alle Bedkommende i Væbningen gaves Udgang til at vælge Underofficereer. Efter Lovens Ord vilde det da være overladt til Tjenestereglementet eller de senere Bestemmelser, der maatte erholdes, at afgjøre, hvorvidt et hyderligere Valg endnu skulde finde Sted ved Overgangen fra Underofficereer til Officereer, og ved Avancement fremad i de forskjellige Officereersgrader. Det forekommer nu mig, at det Forslag, som det ærede Udvalg har stillet, er det, der har meest Rimelighed for sig, at ville blive lagt til Grund, naar et saadant System bliver indført; men det er dog ikke ganske afgjort, at Systemet vilde kunne gennemføres ved Valg i den Udstrækning, som af det ærede Udvalg er foreslaaet, under Bibeholdelse af Examen, og derfor har Regjeringen troet, at det var bedre, at forbeholde de nærmere Bestemmelser om den Maade, hvorpaa Valgene skulde foregaae, det Omfang, hvori de skulde foretages, og til administrative Bestemmelser, og kun give saadanne almindelige Regler i Loven, som vilde medføre, at Ingen kunde komme paa det første Trin af Besættelsesmand, altsaa heller ikke blive Underofficereer, uden efter Valg, idet man der ved overlod til Fremtiden nærmere at afgjøre,